

Sobota 3. 3. 2018, 19:30

Krefeld, Nemecko

„Počujte ma, vy, ktorí sa ženiete za spravodlivosťou, ktorí hľadáte Hospodina, hľadte na skalú, z ktorej ste vyľatí, a do dutiny jamy, z ktorej ste vykopaní! Hľadte na Abraháma, svojho otca, a na Sáru, ktorá vás porodila, že som ho povolal jedného a požehnal som ho a rozmnožil som ho. Lebo Hospodin poteší Sion, poteší všetky jeho rumy a učiní jeho pustinu ako Éden a jeho púšť ako záhradu Hospodinovu; veselosť a radosť sa bude nachádzať v ňom, chvála a hlas spevu. Pozorujte na mňa, môj ľude, a vy, môj národe, pozorujte na mňa ušíma, lebo vyučujúci zákon vyjde odo mňa, a svoj súd vystavím za svetlo národom. Moja spravodlivosť je blízko, moje spasenie vyjde, a moje ramená budú súdiť národy; na mňa čakajú ostrovy a nadejú sa na moje rameno. Pozdvihnite svoje oči k nebesiam a hľadte na zem dole! Lebo nebesia rozplynú sa ako dym, a zem zvetšije ako rúcho, a jej obyvatelia tak podobne pomrú; ale moje spasenie bude trvať na veky, a moja spravodlivosť nebude zlomená. Počujte ma, vy, ktorí znáte spravodlivosť, ľude, v ktorého srdci je môj zákon! Nebojte sa potupy smrteľného človeka ani sa neľakajte ich urážok, lebo ich zožerie moľ ako rúcho, a ako vlnu ich zožerie červ, ale moja spravodlivosť bude trvať na veky a moje spasenie na pokolenie pokolení.“ [Iz 51:1 – 8]

[brat Frank]

Nech je Pánu vzdaná srdečná vďaka za to, že tu sme mohli byť zhromaždení zblízka i zďaleka, z celej Európy, Afriky i zámoria, aby sme počuli Jeho drahé a sväté Slovo a prežili prípravu na slávny deň návratu Ježiša Krista.

Chceli by sme srdečne pozdraviť obzvlášť všetkých slúžiacich bratov zo všetkých národov a jazykov a priať všetkým bohaté Božie požehnanie. Posielame pozdravy všetkým od Fínska až k najvzdialenejšiemu mysu, do Palerma, Bukurešti, Austrálie a na Nový Zéland. Nech sú v mene Pánovom požehnané všetky kontinenty, všetky národy a jazyky. Už len niekoľko pozdravov, prosím, majte trpezlivosť, kým ich prečítame.

[pozdravy]

Brat Elis z Edmontonu všetkých pozdravuje slovami z Jakuba 2:14 – 20. To je text, ktorý nám všetkým ide k srdcu, že viera bez skutkov je prázdna a zbytočná, že viera musí byť spojená s poslušnosťou. Tomu, kto nemá šatstvo, nemôžeme iba povedať: „Pán ti žehnaj a buď s tebou“, ale ho oblečíme. A tomu, kto je hladný, tiež nepovieme len: „Pán buď s tebou“, ale mu dáme najesť. Jakub 2 je lekcia pre všetkých pravých veriacich, že pravá viera nevisí niekde vo vzduchu, ale je spojená so skutkom a poslušnosťou.

Máme veľmi mocnú správu od brata Michaela, ktorý hore prekladá. Už zhromaždenia v Portugalsku boli naozaj premocné. Boh tam obzvlášť požehnal a rovnako aj v Pakistane. Je to jednoducho div Boží. Kto číta nadpis *Islamská republika Pakistan* a potom myslí na to, že v Lahore, významnom meste tejto krajiny, sa pod šírým nebom zhromaždí 5 000 kresťanom, aby počuli poslednú zvesť, posledné volanie. Potom hľadáme na mnohé roky, počas ktorých aj tam bolo nesené Slovo Pánovo a ľudia vo všetkých provinciách a väčších mestách počuli toto Slovo. Vytláčili sme pár brožúr v nemčine, angličtine a francúzštine, kto by chcel, môže si vziať, aby videl, čo Boh učinil.

Bratia a sestry, tam sedia ľudia na ulici ako v dňoch nášho Pána a prichádzajú zblízka a zďaleka a buď hovoria: „Amen“ alebo s radosťou tleskajú, pretože počujú živé, drahé a sväté Božie Slovo a vo viere ho prijímajú.

Zhromaždenia boli plánované či už vonku alebo v zbore, kde sa učí o trojici, no bratia a sestry, to jednoducho musíme prežiť, že ak niekto trojične začína a potom na konci zhromaždenia príde a povie: „Prvýkrát v mojom živote som počul pravdu o božstve a o ďalších biblických témach.“ Stíska mi ruku a povie: „Boh ti žehnaj“. To je skutočne to krásne, že Pán daruje milosť, že neberieme ohľady, ale zvestujeme Slovo Pánovo. Ak by sme to nerobili my, kto to potom bude robiť? Tak sme naozaj vďační.

Aj posledné zhromaždenie v letničnom zbore – prišli ľudia vyznávajúci trojicu, ale na konci zjavil Boh Svoje víťazstvo a daroval milosť. A dokonca aj kazateľovi zjavil, čo je správne.

Brat Michael bol na spiatocnej ceste v Kuvajte, kde sme boli pred niekoľkými mesiacmi, a kde sa celý trojičný zbor spolu s kazateľom rozhodol pokrstiť na meno Pána Ježiša Krista. Sme jednoducho zo srdca vďační, že Božie Slovo sa nevracia späť prázdne, ale vykonáva, k čomu ho Boh poslal [Iz 55:11].

Kým prejdeme k preberaniu Slova, spomeniem pár vecí, ktoré sa týkajú Izraela a toho, čo sa teraz deje. Stále sa píše o vyhlásení prezidenta Trampa a o tom, čo sa deje v Izraeli. Tu je správa organizácie, ktorá je zodpovedná za stavbu chrámu. Oficiálne sa v nej píše, že to, čo vyhlásil prezident Trump, totiž že Jeruzalem je hlavným mestom, je prvý krok. Druhý krok bude nasledovať počas jeho času v úrade, totiž medzinárodné vyhlásenie, že chrám bude postavený na pôvodnom mieste. Všetko je na internete. Predstavte si, že budú raziť mincu s kráľom Cýrom, ktorý v roku 536 oddelil babylonské kráľovstvo a bol prvým panovníkom v perzskom kráľovstve. Tomu zaznelo Slovo Pánovo, že všetci Židia sa musia vrátiť späť do Jeruzalema a vyjsť z babylonského zajatia. Priamo na konci vlády Nabuchodonozora a babylonského zajatia, v prvom roku kráľa Cýra bolo oznámené: „Židia sa musia vrátiť späť do Jeruzalema a znovu postaviť chrám.“ Táto organizácia zdôraznila tri hlavné body, ktoré som si tiež poznamenal, totiž že Cýrus v roku 536 vyhlásil na konci babylonského zajatia, že všetci Židia sa majú vrátiť späť, tak ako je to napísané u proroka Jeremiáša, a to hneď prečítam. Ako druhý bod uvádzajú, že na minci má byť britský minister Balfour, ktorý v roku 1917 učinil vyhlásenie. Vy viete, že Briti mali pod kontrolou zhruba 50 krajín až do konca druhej svetovej vojny. A britská správa mala hlavné slovo v celom úseku, ktorý dnes nazývame Blízky východ. Britský minister zahraničia Balfour 2. 11. 1917 vyhlásil, že izraelský ľud sa musí vrátiť do prapôvodnej domoviny. Potom prišlo vyhlásenie Organizácie spojených národov v roku 1947, že Židia majú právo na vlastný štát. A teraz vám to prečítam, aby ste videli, že to je napísané v Biblii a že títo ľudia v Izraeli vidia naplnenie biblického proroctva. Je tu uvedené, že Jeruzalem nikdy nebol hlavným mestom inej krajiny a iného národa, ale počas 3300 rokov bol len hlavným mestom

Izraela. Ako ďalšie príde, ako sme už spomínali, vyhlásenie o stavbe chrámu. A to príde, pretože o tom v prorockom Slove čítame obzvlášť u Ezechiela 47. Chrám bude stáť, prameň bude plynúť a potečie dolu až do Mŕtveho mora. Všetko je napísané. V Zjavení 11 bude chrám meraný po službe dvoch prorokov – v tom čase už chrám stojí.

Hovorím vám, bratia a sestry, že sme zasa o krok postúpili. V biblickom proroctve máme orientáciu. Dovoľte mi to prečítať. Poznamenal som si všetky biblické miesta, no prečítam vám miesto z proroka Jeremiáša, aby ste vedeli, že tak to skutočne stojí napísané v Božom Slove:

„A celá táto zem, súc spustošená, bude púšťou a hroznou pustinou, a tieto národy budú slúžiť babylonskému kráľovi sedemdesiat rokov.“ [Jr 25:11]

Potom pokračujeme priamo k prorockému slovu v 2. Paral., kapitola 36, mali by sme čítať od verša 17, čítajme však od verša 21:

*„Aby sa **naplnilo Slovo Hospodinovo**, povedané skrze ústa Jeremiášove...“* (tu nasleduje odkaz na Jer 25:11)

Slovo sa muselo naplniť a naplnilo sa. Ďalej tu stojí:

*„...dokiaľ sa nenakochala zem svojich sobôt; po všetky dni, ktoré ležala púšťou, odpočívala, aby sa vyplnilo **sedemdesiat rokov**.“*

Pretože Boh povedal: „70 rokov.“

*„Potom prvého roku Cýra, perzského kráľa, **aby sa naplnilo Slovo Hospodinovo**, povedané skrze ústa Jeremiáša, zobudil Hospodin ducha Cýra, perzského kráľa, a tak dal vyhlásiť po celom svojom kráľovstve, a to i písmom týmito slovami: Takto hovorí Cýrus, perzský kráľ: Hospodin, Boh nebies, mi dal všetky kráľovstvá zeme a On mi naložil, aby som mu vystavil dom v Jeruzaleme, ktorý je v Judsku. Preto kto je kde medzi vami zo všetkého Jeho ľudu, Hospodin, jeho Boh, nech je s ním, a nech ide ta hore.“ [2Pa 36:21 – 23]*

Jednoducho mocné. Prišiel ten čas, 70 rokov uplynulo a Slovo Pánovo zaznelo neveriacemu mužovi, perzskému

kráľovi. Je úplne jedno ako a kedy – keď príde čas naplnenia biblického proroctva, tak sa to stane. Presne tak je to i v našom čase. Čítal som o tom, že v Jeruzaleme je už všetko pripravené, chýba už len truhla zmluvy. Všetko ostatné je pre chrám už pripravené. Potom v tejto viere razia mincu na jednej strane s Cýrom a na druhej s Balfourom a Trumpom. Bratia a sestry, hovorím to naozaj otvorene: Zasa sme sa o krok priblížili ku koncu. Hľadáme jednoducho na to, čo sa deje v našom čase.

Poznačil som si všetky biblické miesta. U Ezdráša čítame, ako sa ľud vrátil späť. A tá najdôležitejšia bola náprsenka s 12 drahými kameňmi. Nikto nesmel v novopostavenom chráme jesť z najsvätejšieho, kým tam nebol kňaz, ktorý predstúpil pred Boha s náprsenkou. A všetci môžete čítať o urím a thumím. Boží muž tam stál, a keď niekto niečo prednášal a svetlo sa nadprirodzene nerozsvietilo, tak to, čo dotyčný hovoril, nesúhlasilo. Ak to, čo bolo vyslovené, súhlasilo (aj to brat Branham niekoľkokrát zdôraznil), náprsenka nesená na srdci sa nadprirodzene rozsvietila, a tak Boh vydal svedectvo, že to, čo bolo povedané, súhlasí. [Ezd 2:63] Čomu sa z toho máme naučiť? Žijeme v čase, v ktorom nás Pán vyviedol z babylonského zajatia. To je Božia skutočnosť! Kto teraz zostáva v babylonskom zajatí, ten nepočul Božie volanie a nepočul poslednú zvesť! Nepoznal, že čas otroctva pominul. Celý svet je naďalej zotročovaný, ale tí, ktorí sú z Boha, počujú Božie Slovo a nechajú sa napraviť.

Dovoľte mi aj to ešte povedať: Ten, kto ide dopredu, musí so všetkou pravdivosťou niesť na srdci učenie 12 apoštolov! A to je to, čo nám Boh daroval. Späť k Bohu, späť k začiatku, späť k Slovu skrze milosť nášho Boha.

Ešte raz: Ak sa toto všetko dnes deje, bratia a sestry – zhromažďovanie izraelského národa, ako o tom môžeme čítať u Izaiáša, Jeremiáša, u Joela a Zachariáša – tak potom predsa vieme, čo náš Pán povedal: „*A od fíka sa naučte podobenstvu: keď už zmäkne jeho letorast a vyženie lístie, viete, že je už blízko leto.*“ [Mt 24:32] Naozaj sme už blízko pri konci! Ľud sa vrátil späť. Posledná zvesť taktiež dosiahla posledné končiny zeme.

Uvažujte nad tým chvíľku. Ešte raz sa vrátim k Pakistanu. Doteraz sme tam mali vyše 56 staníc, kde sa vysielalo v anglickom jazyku. Teraz je to už viac ako 72 staníc. Tento muž povedal pri lúčení bratovi Michaelovi: „Chcel by som, aby sa každý deň vysielalo jedno kázanie.“ Boh má Svoju cestu a my sme jednoducho zo srdca vďační, že všetky národy a jazyky môžu byť pri tom, čo Boh koná.

Náš brat hovoril o tom, že sa celý zbor nechá biblicky pokrstiť na meno Pána Ježiša Krista. Čo to znamená? Že poslední sú volaní von, berú Božie Slovo vážne. A my máme milosť spoznať, čo Boh práve teraz koná.

Bratia a sestry, takmer by som to nemal povedať, no zajtra to môžem priniesť sem a ukázať vám, že v uplynulom týždni sme dostali súpis 40 bratov, ktorí prekladajú kázania brata Branhama do nemeckého jazyka. Presne 40, a to len do nemeckého jazyka. Či myslia jedno, 10 alebo 20 kázaní, ale je tým zamestnaných 40 ľudí a žiadny z nich tu nie je a žiadny z nich nemá povolanie. Hovorím to so zlomeným srdcom. Brat Branham to predsa povedal: „Bohu konať službu bez toho, aby bola v Jeho vôli.“ Bez toho, aby Ním tým bol poverený. Len tak jednoducho niečo činiť, aby boli ľudia vedení mimo toho, čo Boh práve teraz koná v celom svete.

Máme dôvod Pánu zo srdca ďakovať. Moje srdce je však zlomené, pretože vzniklo tak veľa rôznych smerov. U Boha je len jeden hlavný smer a ten je nasmerovaný podľa Božieho Slova. Nie rôzne skupiny a výklady.

V Zürichu som spomenul aj Billyho Grahama, ktorý odišiel domov. Všetci postrehli, čo sa o ňom hovorí – či sú to už budovy, ktoré po ňom zostali, alebo múzeum... A on zdôrazňoval najmä dve slová: „Biblia hovorí...“ „Biblia hovorí...“ A ešte raz: „Biblia hovorí...“ Ale či aspoň raz vo všetkých kázaniach spomenul, čo povedal Peter v prvom kázaní?! Hovoril snáď to, čo hovorí Biblia? Môžeme o tom čítať. Hovorila, že obrátil a ku Kristu priviedol 200 miliónov ľudí vždy s heslom „*Biblia hovorí...*“

My sa však dívame na to, čo Boh vykonal. On poslal jednoduchého muža, ktorý hovoril skutočne to, čo stojí v Biblii, a to,

čo Biblia hovorí, to zvestoval tak, aby bolo posledné kázanie v súlade s prvým.

Bratia a sestry, neviem, čo to pre vás znamená, no ak Pán sám prišiel v nadprirodzenom mraku a dal poverenie, že tento Boží muž má priniesť zvesť, ktorá predíde druhému príchodu Krista, tak nemôžeme len tak prejsť pomimo a stavať vlastné kráľovstvo. Potom musíme vo viere prijať to, čo Boh povedal a ustanovil, vo viere prijať a uchopiť a získať na tom priamu účasť. To je tá milosť, a to hovoríme bez toho, aby sme súdili všetkých ostatných, ale to je tá milosť, ktorú nám Boh od samého začiatku daroval.

Dovoľte mi to ešte raz spomenúť, nech to počuje celý svet: Uplynulo práve šesťdesiat rokov, počas ktorých sme zvesť podávali ďalej. S prekladom kázaní brata Branhama som začal v roku 1958. Šesťdesiat rokov prišlo a odišlo. Počas šesťdesiatich rokov sme tu v Krefelde mali 9 300 zhromaždení a podávali sme Božiemu ľudu to, čo nám Boh zveril. Bratia a sestry, hľadáme späť na dlhý čas, v ktorom nás Boh viedol a sprevádzal a o všetko sa postaral. Aj o to, že teraz zvesť zaznieva v celom svete. Dozvedel som sa, že aj to, čo bolo zvestované v Pakistane, bolo možné vidieť a počuť v zhromaždeniach po celom svete. Aká veľká milosť, ktorú nám Boh daroval! No je to naplnenie biblického proroctva: „*Toto evanjelium o kráľovstve Božom bude zvestované na svedectvo všetkým národom a jazykom...*“ [Mt 24:14] A to sa deje v našom čase.

Nevidíme len to, čo sa deje s Izraelom, ale aj to, čo Pán z milosti koná s Cirkvou a v Cirkvi. Prečo sa tu schádzame z celej Európy – či už lietadlom, vlakom alebo autom? Prichádzame sem, aby sme počuli Božie sväté Slovo!

Aj dnes, bratia a sestry, všetci, ktorí sú noví, všetci, ktorí ešte neučinili svoje prežitie s Bohom, nech nikto nejde odtiaľto tak, ako prišiel. Musíme to jednoducho povedať: Tak, ako náš pozemský život začína v okamihu, keď sa do tohoto sveta narodíme, tak isto náš duchovný život začína z milosti znovuzrodením [J 3:3-5, 1Pt 1:3, Jak 1:18].

Predtým som čítal biblické miesto z listu Židom 13, kde je nám povedané, že skrz krv Baránka nie sme len spasení, ale aj posvätení. Nastalo dokonalé spasenie. V tejto kapitole je vo verši 12 napísané:

„Preto i Ježiš, aby Svojou vlastnou krvou posvätil ľud, trpel vonku za bránou.“ [Žd 13:12]

Nielen spasil, ale aj posvätil! Bratia a sestry, žijeme predsa v čase, kde sa všetko dostalo mimo poriadku – falošné je predstavané ako pravé – vezmite si len manželstvo, ktoré zaviedol Boh. Čo je z toho dnes? Aké zákony sú dnes schvaľované? Kde zostáva Božie Slovo vo všetkých tých „kresťanských“ národoch a stranách? Nik sa nestará o to, čo nám Boh povedal! Všetci si robia, čo chcú, a všetci veria tomu, čomu chcú. Práve v tej súvislosti však brat Branham povedal, čo povedané byť muselo – k téme manželstva – ženám povedal, čo im bolo potrebné povedať, a rovnako mužom to, čo museli počuť oni. Žiadny človek na zemi nezhrnul všetko, čo sa týka prirodzeného a pozemského života, ako brat Branham – oblečenie, líčidlá, dlhé vlasy, všetky veci spomenul. Moja služba je viac o zvestovaní Božieho Slova a celkovej spásnej rady nášho Boha. Konáme však dobre, ak čítame jeho kázania a premýšľame o tom, pretože Boh chce mať vo Svojom dome poriadok.

V tej súvislosti mi dovoľte povedať toto: Pred krátkym časom som počul, že niektorí veria, že pri návrate Pána bude oslobodený človek, ktorý fajčí alebo je inak zviazaný. Nie, nie! Len teraz! Len teraz, keď je Slovo Božie zvestované a verí sa mu, teraz musíš Boha prežiť! Teraz musí byť premenený vnútorný život. Pri Pánovom návrate bude premenené len telo. No pred tým, ako môže byť premenené telo, musí byť premenený život! Nebo je sväté miesto a nevojde doň nič nečisté [Zj 21:27]. My musíme všetkým povedať pravdu.

Náš Pán to sám povedal: **„Podťte ku mne, ktorí ste unavení a obťažení, ja dám odpočinutie vašim dušiam.“** [Mt 11:28] Všetci, ktorí k Nemu prišli, dostali, o čo prosili. Je nevyhnutné, bratia a sestry, aby všetci učinili svoje osobné prežitia spásy, pokánie, ľútosť a prišli k Pánu so slovami: „Pane, odpusť

mi, buď mi milostivý a prijmi ma.“ To sa jednoducho musí stať, inak to nejde.

Preto sme nášmu Bohu vďační, že nezvestujeme len nejakú zvesť, ale z milosti sa smieme vracat späť k jadru.

Bratia a sestry, všetci viete o zvláštnom poverení: **„Zhromaždi mi môj ľud, aby počul moje slová.“** [5M 4:10] To sú všetci, ktorí potvrdili zmluvu, prijali obeť a všetko, čo nám Pán pripravil a z milosti nám daroval. Nie teóriu, ale praktické prežitie s naším Pánom. Potom smieme putovať ďalej s naším Bohom.

Ešte sú dve – tri biblické miesta, ktoré mi boli odovzdané a chcel by som ich prečítať, aby ste vedeli, bratia a sestry, že tu je poverenie Božie dávať Božiemu ľudu to, čo nám Pán z milosti zveril. Žiadne vlastné učenie. Preto musíme stále zdôrazňovať, že nikto nemôže byť prevrátenejší ako všetci tí, ktorí sa odvolávajú len na brata Branhama a zatvoria pri tom Bibliu. Ukazovateľ cesty predsa nie je cesta – on nám len ukazuje cestu. Náš Pán a Spasiteľ je cesta, pravda a život [J 14:6].

Preto, bratia a sestry, musíme čítať, čo je napísané v 1. Timoteovi 1:1 a 12 o poverení, ktoré dal Pán:

„Pavel, apoštol Ježiša Krista podľa nariadenia Boha, nášho Spasiteľa, a Pána Ježiša Krista, našej nádeje.“

A potom k tomu pridáva vo verši 12:

„A ďakujem tomu, ktorý ma posilnil, Kristu Ježišovi, nášmu Pánovi, že ma povážil za verného a postavil do služby.“

Čo k tomu máme povedať? Na posledných zhromaždeniach sme to predsa preberali z listu Rimanom 10. Ako má niekto zvestovať, bez toho, aby bol poslaný? Ako majú počuť? Jedine tak, že im je zvestované.

A povedzme úprimne, ako by sa celý svet po odchode brata Branhama 24. 12. 1965 o tom mohol dozvedieť, keby nebolo Božieho povolania a poverenia, ktoré je z milosti vykonávané? Nejde predsa vôbec o mňa, ale o to, čo Boh vo Svojom spásnom pláne rozhodol. Náš Pán predsa niekoľkokrát zdôraznil: *„Kto vás prijíma, Mňa prijíma, a kto Mňa prijíma, prijíma toho,*

ktorý Ma poslal.“ [Mt 10:40] Tu máme do činenia s Božím kráľovstvom, s Božími zaslúbeniami. Nie s bratom Branhamom ani s bratom Frankom, ale s Bohom a tým, čo On Cirkvi zaslúbil, a s tým, čo z milosti práve teraz koná.

Ako sme počuli v správe z Pakistanu – Boh učinil a naďalej koná veľké veci pre tisíce ľudí. Prečo? Kto priniesol zvesť do Pakistanu, Indie, Európy či Afriky? Boh sa o to dopredu postaral. A naši milovaní bratia mi pripomenuli dátum 25. 1. 1981, keď som ležal s tropickou maláriou na smrteľnej posteli, odsunutý do miestnosti, kde bol len záves naľavo a napravo. A čo sa stalo? V tom okamihu, keď som už skutočne myslel: „Teraz prejdeš na druhú stranu“ a chcel som sa už len spýtať: „Pane, ako pred Tebou stojím?“, a hneď som bol na inom mieste, nie v tomto tele. Prečo? Boh mal plán, aby bolo Slovo ďalej nesené a celý svet sa to dozvedel.

Zhrňme to, bratia a sestry. Zostarol som. Pred 70 rokmi som posvätil môj život Pánovi. V roku 1948 som sa ako 14-ročný zúčastnil prvej stanovnej misie, ktorá sa konala po 2. svetovej vojne. Evanjelista bol vtedy ako oheň a plameň a zvestoval evanjelium. A v tom roku som smel urobiť rozhodnutie pre Pána a z milosti prežiť obrátenie. Smiem povedať, že od toho času som každý deň čítal Bibliu. Pre mňa je Božie Slovo jednoducho Slovom Božím – to najvzácnejšie, čo je na zemi. Aj keď už tak dobre nevidím, nesúvisí to s tým, že som zostarol, ale že som jednoducho mnoho čítal a mnoho písal. Moje oči som potreboval na čítanie a písanie. No Boh daroval milosť a my sa pozeráme späť na mnohé roky, ktoré nám Pán daroval tu i v celom svete.

Povedzme to ešte raz: Božie poverenie musí byť vykonávané v originále. Keď sa vrátíme na začiatok priamo do záhrady Eden, tam nebolo len to, čo povedal Pán, ale nepriateľ hneď dostal ľudí pod svoju vládu. A keď hľadáme do Starého a Nového zákona, zistíme, že keď Boh niekoho poslal, napríklad Mojžiša, povstal Balám a dokonca povstala celá rota. No originálne poverenie zostalo a bolo naďalej vykonávané! Aj to, čo náš Pán povedal v Matúšovi 13: „*Hľa, vyšiel rozsievateľ, aby rozsieval.*“

Nepriateľ však vždy prichádza hneď za ním. A presne to je Matúš 24: to jedno je vo veršoch 45 až 47 – rozdávanie pokrmu. Od verša 48 až po 51 čítame o služobníkovi, ktorý iných bije a hovorí: Môj Pán ešte dlho nepríde. Je to vždy oboje. Najprv je pravé Slovo Božie a potom prichádzajú tí ostatní.

Bratia a sestry, je jednoducho dôležité, nebrať si viac čas na rozmyslenie, ale keď zaznie Božie Slovo, prijať ho, veriť mu zo srdca a stať sa časťou toho, čo Boh v prítomnosti na zemi koná.

Ešte raz sa vrátim k tomu, čo sa deje v Izraeli a Jeruzaleme. Bratia a sestry, ak náš Pán opakovane zdôraznil, že nám to vopred povedal [Lk 24:6,44] a potom:

„A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.“ [Lk 21:28]

Nemôžem zísť na jednotlivé veci, ale to bude posledný bod, ktorý má vykonať USA ako svetová veľmoc. Potom sa stane svetovou veľmocou rímske kráľovstvo, ktoré už existuje v 27 krajinách Európy. Ako prvé prišlo po vyhlásení pána Trumpa to, že sa pápež prihlásil o slovo a v ten istý deň povedal: „Jeruzalem musí zostať medzinárodným mestom.“ A talianska dáma v Bruseli tiež priamo povedala: „Nepripadá do úvahy.“ A potom povstal niekto, kto povedal: „Je potrebné vystriedať USA ako svetovú veľmoc. A jediná svetová moc je zjednotená Európa.“ Musíme jednoducho vidieť, že čas je tu a veci naberajú spád. Aj to brat Branham zdôraznil. Jedna svetová moc príde z národov a jazykov, a tá druhá zo zeme, kde nie sú žiadne masy ľudí ani stovky jazykov. A ešte povedal: To jedno je Európa, to druhé USA. USA však budú svetovou mocou iba prechodne, a keď splnia svoju úlohu, nastúpi opäť Európa. Tak je to napísané u Daniela 7, že budú len štyri svetové kráľovstvá a to štvrté je tam popísané so všetkými podrobnosťami. Sme jednoducho vďační za celé prorocké Slovo a za to, že sme sme prežívať tento časový úsek. Či sa to týka Izraela alebo Cirkvi, máme zjavené biblické proroctvá a sme sme všetko zaradiť a vieme, kam to patrí a to až po kráľa severu – Boh nám z milosti zjavil všetko zo Svojho Slova.

Skôr, ako skončíme, povedzme to ešte raz: To najdôležitejšie je byť pripravený na blahoslavený deň návratu Ježiša Krista, nášho Pána. A aj v tejto veci, bratia a sestry, máme Sväté Písmo ako svetlo našim nohám [Ž 119:105]. Nechcem zájsť na jednotlivé veci, ale všemohúci Boh sa naozaj postaral o to, aby mohla byť celá spásna rada nášho Boha v Starom a Novom zákone opäť prehľadne a harmonicky podávaná. Smieme poznať, že toto je najdôležitejší úsek v celých spásnych dejinách a my na tom z milosti smieme mať účasť.

Obzvlášť tí noví, ktorí k tomu prichádzajú. Toľko núde a ťažkostí som ešte nepočul, ako tento prvý záver týždňa. Jeden problém a núdza za druhou. Človek to počuje a veľmi dobre vidí, že diabol chce len zničiť a zničiť. Či už sa jedná o manželstvo, rodinu alebo obecenstvo – chce len ničť. Nepriateľ príde vždy, aby ničil. Náš Pán prišiel, aby sme žili a mali všetkého dostatok [J 10:10]. Sme jednoducho vďační, že môžeme nepriateľovi klásť odpor a nezúčastňujeme sa na žiadnom ničení, ale na vybudovaní Cirkvi a na budovaní jednotlivca a nebudeme mať účasť na absolútne žiadnej ničivej akcii, ale budeme stáť na strane Božej a spoľahneme sa na Boha, že všetko dobre učiní.

V kancelárii sme mali prípady s rakovinou a s rôznymi inými ťažkosťami. Pánu buď vďaka, On je Lekár. On zachraňuje, uzdravuje, oslobodzuje! No pred tým, ako prežijeme oslobodenie a odpustenie, musíme poznať, že sme stratení a potrebujeme záchranu, že sme zviazaní a konáme veci, ktoré vôbec konať nechceme, že sme ztročovaní – či už je to alkohol, fajčenie a kadečo iné, čo existuje. Nie, koho Syn oslobodí, ten je skutočne slobodný [J 8:36]. Dovoľte mi to ešte raz povedať: Ak si niekto myslí, že sa to stane v deň návratu Pána, tak nie! To sa deje, keď Pán teraz vstúpi do tvojho srdca a do tvojho života. Spasenie, odpustenie i oslobodenie sa deje teraz a potom nastane premena nášho tela.

Nech je naveky vzdaná česť a chvála nášmu Pánovi.

Nech všetci, skutočne všetci, ktorí sú dnes tu, všetci, nanno vo prežijú Božiu moc, že vo viere prijmú, čo nám Boh v našom milovanom Spasiteľovi z milosti daroval – plné spasenie, plné

odpustenie, plnú spásu – dlžný úpis je roztrhaný. Až ku posväteniu skrze krv, až k tomu: „*Posväť ich v svojej pravde! Tvoje slovo je pravda.*“ [Jn 17:17] Oba úseky patria k tomu v tých, ktorí sú spasení – posvätenie skrze krv a posvätenie v Slove pravdy. V oboch úsekoch – prirodzenom i duchovnom musí byť všetko naplnené Božou milosťou a z milosti nám to dané.

Bratia a sestry, spasenie je dokonané. Náš Pán a Spasiteľ vezme domov čistú a nepoškvrnenú Nevestu a to je hlavný cieľ zvestovania zvesti konečného času. Nielen poučenie, ale najprv musí každý osobne urobiť začiatok a to sa môže stať aj dnes večer pri všetkých, ktorí ešte neučinili spásne prežitie s Bohom. Sme prísť k Pánu a prosiť Ho o to, aby nám daroval, čo pre nás pripravil. Kto verí, že Boh poslal poslednú zvesť? Povedzte Amen.

Povstaňme, bratia a sestry, a spoločne ďakujeme Pánu.

Dnes opäť poprosíme brata Jean-Claudea, aby s nami spieval Maranatha. Všetci sa môžete pridať. Spievame tam o príchode Pána. Sme predsa zhromaždení z mnohých národov a často si prajem, aby tu zneli piesne v ruskej, anglickej, českej, či inej reči, no, žiaľ to nie je možné.

Otvorme svoje srdcia pred Všemohúcim Bohom, bratia a sestry. To, čo sa teraz na zemi deje, je Božia realita. Božia realita – s Izraelom, s Jeruzalemom, s tým, čo Boh zaslúbil ľudu Starej zmluvy, a s tým, čo sa deje z milosti v Cirkvi. Všetko a ešte raz všetko je Božia realita a my sme z milosti prežívať poslednú časť spásnych dejín.

[chorus Halelujah]

Amen. Sme Pánu ďakovať vo všetkých jazykoch. Ešte zaspievame *Taký, aký som, tak to musí byť* a potom sa budeme spoločne modliť.

Taký, aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.

Tvoja krv ma obmýva od hriecha do čista,

Ó, Boží Baránok, idem, idem...

Kým máme sklonené hlavy a zotrváme v modlitbe pred Bohom, vo viere hľadáme na Golgotu a poznávame, že Baránok

Boží zomrel za mňa, bola preliata krv Novej zmluvy a život, ktorý je v krvi, sa vrátil späť do nás. Kým zotrúvame v modlitbe, dovoľte mi spýtať sa, či sú dnes niektorí, ktorí ešte nemajú istotu viery, že získali odpustenie. Ktorí ešte nemajú istotu, ako spieva skladateľ: *Istota blahá, Ježiš je môj*. Vo viere a vedome prijať, že je nám darované odpustenie, zmierenie, milosť a spása. Aj spásny skutok nášho milovaného Boha nebola teória, ale Božia realita v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi a Spasiteľovi. Sväté Písmo svedčí, že sme s Kristom ukrižovaní, s Ním sme zomreli a skrze krst sme pochovaní do Jeho smrti a s Ním sme povstali k novému životu [Rm 6:4].

V čase keď zotrúvame v modlitbe, kto by chcel byť do nej zahrnutý? Všade sú zdvihnuté ruky. Dnes by som chcel požiť len tých, ktorí ešte žiadne prežitie spásy neučinili. Príďte vo viere dopredu a my sa za vás budeme modliť. Už prichádzajú prví. Jednoducho poďte. Zaspievajme ešte raz *Taký, aký som, tak to musí byť*.

*Taký, aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.
Tvoja krv ma obmýva od hriecha do čista,
Ó, Boží Baránok, idem, idem...*

Ešte niektorí prichádzajú. Ó, je to Ježiš.

*Ó, je to Ježiš, Ó, je to Ježiš, Ježiš sám.
Dotkol som sa lemu Jeho rúcha a Jeho krv ma obmyla.*

Pane, Všemohúci Bože, spoločne prichádzame k trónu milosti v mene Ježiša Krista, nášho Pána, v novozákonnom zmluvnom mene, v ktorom je všetka spása. Veľký Bože, Ty vidíš našich bratov a sestry, ktorí prišli dopredu, vidíš ich priania a núdze. Prinášame ich k Tebe a prosíme Ťa vo viere a v plnej dôvere, zachráň ich dušu, odpusť ich hriechy, uzdrav všetko choré, rozviaž každé poviazenie! Rozviaž, úplne oslobod', ó, Pane, ako je to napísané!

Milovaný Pane, zo srdca Ti ďakujem, že ešte žijeme v čase milosti a ešte smieme prísť. Prijmi vďaku, Tvoja drahá a svätá krv je ešte stále na tróne milosti. Ďakujeme Ti za to. Prosíme aj za všetkých, ktorí počúvajú v celej sále a v celom svete, vo

všetkých národoch a jazykoch, nech to všetko z milosti prežijú, pretože, milovaný Pane, Tvoj príchod je blízko, je pred dverami a tí poslední sú volaní von zo všetkých národov a jazykov.

Požehnaj všetkým, ktorí prišli dopredu, požehnaj tých, ktorí k Tebe prichádzajú ďaleko vo svete, zo srdca veria a prežívajú odpustenie skrz krv Baránka. Nech prežijú zmierenie s Bohom a nech ich srdcia opanuje pokoj Boží, ktorý prevyšuje všetku ľudskú múdrosť [Fil 4:7].

Prosíme za všetky modlitebné priania v tejto sále a po celom svete, Pane. Nech sa to stane, aby si potvrdil Svoje Slovo nadprirodzeným spôsobom, no pre nás prirodzeným a badateľným. Nech aj tu nastane vyliatie Ducha, aby bolo počuť a vidieť, pretože to smieme osobne prežiť.

Milovaný Pane, veríme, že si poslal Svojho proroka, aby nám zvestoval pôvodné plné evanjelium, zaviedol nás späť k Tebe. Ty si obnovil spojenie s Tebou a my z celého srdca veríme, že dávaš zaznieť posledné volanie a my sme toto volanie počuli podľa slov Písma: „*Dnes, keby ste počuli jeho hlas, nezatvrdzujte svojich srdc...!*“ [Žd 3:15]

Milovaný Pane, prosím za všetkých ďaleko vo svete, ktorí zo srdca veria zaslúbeniu pre tento čas, aby vyšli zo všelijakého zmätku a bludu a boli posvätení v Tvojej krvi a Tvojom Slove, oslobodení od všetkých výkladov a tradícií, slobodní od babylonského vedenia do bludu a zotročenia.

Milovaný Pane, aby sme smeli zvestovať príjemný spásny rok a mohli všetkým povedať: Ste slobodní, ako vtedy Cýrus oznámil: Vráťte sa späť, zajatie skončilo, choďte naspäť! Milovaný Pane, my zvestujeme, že babylonské zajatie skončilo! Čas je tu! Čas je tu! Pán stavia Svoju Cirkev na pôvodnom základe, ktorý bol položený prorokmi a apoštolmi a kde je Ježiš Kristus, náš Pán, uholným kameňom [Ef 2:20].

Milovaný Pane, prijmi vďaka za tento večer a toto zhromaždenie. Amen.

Môžete v pokoji ísť na svoje miesta. Amen.